

РЕШЕНИЕ

№ 1683

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11702** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на председателя на Държавна Агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) срещу Решение № 4044 от 27.08.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105-ти състав, по АНД № 570/2022 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 38-152 от 10.12.2021 г., издадено от председателя на ДАНС, с което НП на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИН) на Адвокатско дружество „П.“ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 10 от ЗМИН.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс. Касаторът счита, че е описано точно извършеното нарушение и цифровата квалификация отговаря изцяло на фактическата обстановка. Счита, че доколкото е наложена минималната по размер административна санкция, съответстваща на характера на извършеното нарушение и постигаща целите, визирани в ЗАНН, и при напълно доказани факти по нарушението, СРС няма основания за нейното ревизиране. Сочи, че юридическото лице е запознато

със задължение си по ЗМИП, след като е прилагало мерките за комплексна проверка спрямо всички свои клиенти, с изключение на 4 случая. Навеждат се доводи, че не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като случаят не е инцидентен. Иска от съда обжалваното съдебно решение да бъде отменено, и вместо това да се потвърди НП. Претендира присъждане на разноски за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на платения от другата страна адвокатски хонорар.

Ответникът – Адвокатско дружество „П.“, чрез адв. Н. оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения излага в представения по делото отговор на касационна жалба от 07.11.2023г. Претендира присъждане на разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, като прецени установената от районния съд фактическа обстановка и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че със заповед № ФР-9-49/07.04.2021 г. на Директора на С. ФР - ДАНС било възложено на Д. Л. П., на длъжност главен експерт в отдел „Контрол върху задължените лица“ и И. Т. Т., на длъжност експерт в отдел „Контрол върху задължените лица“ извършване на проверка по чл. 108, ал. 3 от ЗМИП на Адвокатско дружество „П.“.

В изпълнение на възложената им проверка, актосъставителят установил следното: Адвокатско дружество „П.“ било упълномощено от С. Л. С. П. да учреди и регистрира дружеството „Лори Тийм“ ЕООД. Във връзка с възникналото делово взаимоотношение, на 15.09.2020 г. дружество „Лори Тийм“ ЕООД било учредено, като документите за учредяването били изготвени от Адвокатско дружество „П.“. След учредяването на „Лори Тийм“ ЕООД, на 17.09.2020 г., адвокат Д. П. - управител на Адвокатско дружество „П.“, подала в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНС) към Агенцията по вписванията (АВ) заявление А4 № 20200917155851 за регистрацията на „Лори Тийм“ ЕООД.

Административният орган счел, че Адвокатско дружество „П.“ било задължено лице по чл. 4, т. 15, б. „дд“ от ЗМИП, и като такова било длъжно съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 10 от ЗМИП да приложи мерките за комплексна проверка спрямо клиента си С. Л. С. П. при установяване на деловите им взаимоотношения. Адвокатско дружество „П.“ изготвило документи за учредяване на дружеството „Лори Тийм“ ЕООД и подало заявление за регистриране на същото. Последното било регистрирано в ТРРЮЛНЦ на 17.09.2020 г.

От горните констатации, административният орган счел, че е възникнало делово взаимоотношение с елемент на продължителност. Прието било, че така осъществените действия притежават характеристиките и попадат в обхвата на чл. 4, т. 15, б. „дд“ от ЗМИП, и предвид елемента си на продължителност представляват делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП.

Въз основа на гореизложеното, на 31.08.2021 г. бил съставен Акт за

установяване на административно нарушение (АУАН) № ФР-10-5538 от 31.08.2021 г., от И. Т. Т., на длъжност „експерт“ в отдел „Контрол върху задължените лица“, С. „ФР“, при ДАНС. АУАН бил съставен в присъствието на двама свидетели: Д. Л. П. и С. С. С. /също служители на ДАНС/ и в присъствието на управителя на Адвокатско дружество „П.“ – адресат на акта, за това, че с така посочените действия Адвокатско дружество „П.“, като не е приложило мерките за комплексна проверка спрямо клиента си С. Л. С. П. при установяване на деловите им взаимоотношения по повод учредяването и регистрирането на дружеството „Лори Тийм“ ЕООД, на 15.09.2020 г. в [населено място], е извършило административно нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 10 от ЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП.

АУАН бил предявен и връчен на представител на жалбоподателя-неговият управител, на датата на неговото съставяне-31.08.2021 г., който го подписал. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, АД „Петрова“ направило писмени възражения пред наказващия орган.

Въз основа на така съставения акт, на 10.12.2021 г. П. К. Т., на длъжност „Председател“ на ДАНС, издал обжалваното НП № 38-152 от 10.12.2021 г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на адвокатското дружество-жалбоподател. С него за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП във вр. чл. 10 от ЗМИП и на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП на дружеството било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева. Наказателното постановление е било връчено на нарушителя на 15.12.2021 г.

За да постанови този правен резултат, СРС е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изведен е извод за извършено нарушение от страна на Адвокатско дружество „П.“. Въпреки това СРС е приел, че наложената имуществена санкция, макар и определена на минимума, се явява прекомерно тежка. Посочил е, че обществената опасност от неизпълненото от дружеството правно задължение е била преувеличена и оценена превратно и едностранчиво, поради което предприетите действия от административните органи за ангажиране на имуществената отговорност на дружеството представляват неадекватна и непропорционална реакция за упражняване на държавна принуда. Приел е, че е налице некоректно приложение на материалния закон, тъй като процесният случай е маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно, допустимо и правилно само като краен резултат.

В случая безспорно Адвокатско дружество „П.“ е задължен субект по чл.4, т.15, б.„дд“ от ЗМИП. Съгласно тази норма мерките по чл. 3, т. 1 – 6 са задължителни за: лицата, които по занятие извършват правни консултации, когато: дд) учредяване, регистриране, организиране на дейността или управление на доверителна собственост, търговец или друго юридическо лице, или друго правно образувание. Именно в това качество е ангажирана отговорността на адвокатското дружество за нарушение на чл.11, ал.1, т.1, вр. чл.10 от ЗМИП, за това, че на 12.10.2020 г. в [населено място] не е приложило мерките за комплексна проверка спрямо клиента си С. Л. С. П. при установяване на деловите им отношения по повод учредяването и регистрирането на дружеството „Лори Тийм“ ЕООД.

Съгласно чл.10 ЗМИП комплексната проверка на клиентите включва: 1.

идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници; 2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на лицето по чл. 4 да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента; 3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в закона случаи; 4. изясняване на произхода на средствата в предвидените в закона случаи; 5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, доколкото те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 – 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и своевременно актуализиране на събраните документи, данни и информация.

Комплексната проверка на клиентите е част от мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Съгласно чл.1, т.1 от Директива 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета целта ѝ е предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Материалноправната норма на чл. 11, ал. 1, т.1 ЗМИП вменява в задължение на лицата по чл. 4 да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при: установяване на „делови взаимоотношения“- понятие, дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП. Според дефиницията на § 1, т. 3 ДР ЗМИП "делово взаимоотношение" е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност".

При така очертаната правна рамка и въпреки пространно описаната от органа фактическа обстановка в акта, респ. от наказващия орган в наказателното постановление, при словесното описание на нарушението нито в АУАН, нито в НП е посочено коя/кои от мерките за комплексна проверка, визирани в чл.10 от ЗМИП не е/не са приложени от задължения по закона субект. Административнонаказващият орган не е посочил, че изобщо не е извършена комплексна проверка или че събраната информация е недостатъчна и която точно информация за постигане на посочената по-горе цел на закона, а само е извел, че лицето не е приложило мерките за комплексна проверка спрямо клиента си С. Л. С. П. при установяване на деловите им отношения по повод учредяването и регистрирането на дружеството „Лори Тийм“ ЕООД, с което е извършило административно нарушение чл.11, ал.1, т.1, вр. чл.10 от ЗМИП. В този смисъл административнонаказателното обвинение е неясно и непълно и противно на възприетото от въззивната инстанция при съставяне на акта и издаване на НП са нарушени разпоредбите на чл.42, ал.1, т.4 ЗАНН, респ. чл.57, т.5, пред.1 ЗАНН. В касационната жалба АНО посочва какво следва да включва комплексната проверка по чл.10 от ЗМИП и какви действия не са извършени от наказаното дружество, но в акта и НП такова описание няма. Визираните от настоящата касационна инстанция нарушения са достатъчно основание за отмяна на издаденото спрямо дружеството наказателно постановление и затова крайният извод на СРС е

правилен.

Ето защо касационната инстанция намира, че отменяйки НП, въззивният съд е постановил като краен резултат правилно съдебно решение.

С оглед неоснователността на жалбата, претенцията на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважена, като Държавна Агенция „Национална сигурност“ бъде осъдена да заплати на ответника сторените разходи за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева за осъществена правна защита и съдействие по настоящото дело, за което е представен договор и преводно нареждане.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София– град, XI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4044 от 2708.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по АНД № 570/2022 г.

ОСЪЖДА Държавна Агенция „Национална сигурност“ да заплати на Адвокатско дружество „П.“ съдебни разноски в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.